

EL LLENGUATGE

La vista

Amb el substantiu *vista* s'han format, segons indica el Diccionari Fabra, les locucions prepositives *en vista de*, que significa «considerant, atenent», i *amb vista a*, que vol dir «pensant en, amb la intenció de». (El Fabra recull, a més, una tercera locució que no importa per al nostre comentari, *en vistes de*, que té el mateix valor que *a les envistes de*: *Ja som en vistes — o a les envistes — de Ceret*.) Sembla ben clar, per tant, que *en vista de* ha d'introduir un grup nominal o equivalent (una frase relativa substantiva, un pronom, etc.) desitjant una cosa que ja ha passat o s'ha esdevingut, i que, en canvi, *amb vista a* ha de precedir un terme que designa una cosa que encara ha de succeir: *En vista del fracàs ho ha deixat córrer* i *Es prepara amb vista a l'examen*.

Tanmateix, l'ús d'aquestes locucions prepositives origina freqüents vacil·lacions, les quals cal confessar que no deixen l'ésser lògiques i justificades si tenim en compte que aquestes vacil·lacions són observables en algunes de les definicions del Diccionari Fabra mateix, en que trobem usat *en vista de* i *en vista a* amb el valor que hauria d'ésser expressat, d'acord amb l'esquema precedent, per *amb vista a*: *Admès sense prova en vista a un raonament* («hipotètic»), *Determinació de la voluntat en vista a un fi* («intenció»), *Que obra solament en vista d'un salari* («mercenari»), *Dit dels actes... adoptats, en vista sobretot a l'efecte* («teatrab»), *Cessació del treball, esp. en vista d'obtenir dels patrons algun avantatge* («vaga»). És segura-

ment un punt del Fabra, doncs, que caldria reservar, però, malgrat tot, sembla recomanable d'atènyer-se a l'esquema proposat al mot «vista» que confirma plenament la Gran Enciclopèdia, la qual observa a més, en la seva redacció, un criteri conseqüent.

En lloc de *amb vista* són molts els qui avui fan servir la locució *de cara a*, la qual, encara que conegui un ús tradicional inserida en una frase com és ara *Anem de cara al bon temps*, sembla, per al cas que comentem, de dubtosa legitimitat.

Ni el Diccionari Fabra ni la Gran Enciclopèdia no la recullen. És cert que una locució com aquesta fa de mal rebutjar categòricament i qui sap si no acabara imposant-se. En tot cas, caldria no fer-la objecte d'indegudes reduccions — «cara a» o «cares a», o simplement «cara» —, com alguns es complauen a fer.

Albert Jane